

סיכומי הדינים העולים מנוסקנת הגמרא בדף היומי

בבא קמא דף ז' למסקנא

בגלל קשר הענינים, שילבנו בסיכום את שני העמודים גם יחד.

דף ז' ע"א - ע"ב

א. שור של הדיוט שנגח שור של הקדש, לחכמים פטור, שנאמר שור רעהו ולא של הקדש. לרבי שמעון בן מנסיא, בין תם ובין מועד משלם נזק שלם. שור של הקדש שנגח שור של הדיוט, פטור.

ב. האומר הרי עלי מנה לבדק הבית, משלם בבינונית כבעל חוב.

ג. כסף 'ישיב' לבעליו, לרבות שהמזיק יכול לשלם שוה כסף ואפילו סובין, בין אם משלם מדעתו, ובין אם משלם בעל כרחו. ולא אמרה תורה שצריך לשלם מעידית רק בקרקעות, אבל המטלטלין, כולם מיטב הם, שאם לא יוכל למכרם כאן, ימכרם במקום אחר.

ד. מי שהיו לו בתים שדות וכרמים שהם שוים מאתים זוז, ואינו מוצא למוכרן בשוויים. אם משום שהזלו כל הקרקעות, מותר לו לקבל מעשר עני אפילו אלף זוז, כדין עני שאין לו מאתים זוז, שגם אם נתנו לו אלף זוז בבת אחת יטול. ואם לא הזלו הקרקעות, ורק שלו הזלו לפי שדחוק למעות, אין נותנים לו כלום, שהרי קרקעותיו שוות מאתים זוז. ואם בימי ניסן שוות קרקעותיו מאתים זוז, ובימי תשרי אינם שוות (כי הלוקח ניר, חורש בקיץ וזורע בתשרי, ובימי תשרי לא יספיק לזרוע באותה שנה). וכל המוכרים ממתנים לניסן, אבל הוא דחוק למעות וצריך למכור בתשרי, משלימין לו למאתיים זוז עד מחצה (מאה זוז),

סיכומי הדינים העולים מנוסקנת הגמרא בדף היומי

אבל לא יתנו לו אלף, שהרי בניסן שוות מאתיים. ויותר ממאה לא יתנו לו, כי לעולם לא יוזלו בתשרי יותר ממחצה.

ה. יש מפרשים העניין בסגנון אחר:

מי שיש לו בתים שדות וכרמים, והן שוות הרבה, אבל אינו מוצא למוכרן בשוויים. אם כל הקרקעות אינם נמכרים בשוויים, נותנים לו מעשר עני עד שיוכל למכרן בשוויים. ואם כל הקרקעות נמכרים בשוויים, והוא אינו מוצא למכור לפי שדחוק למעות, אין נותנים לו גם אם לא יוכל למכור אלא בדמים מועטים, שפושע הוא. ואם הוא עומד בתשרי שהקרקעות בזול, ואינו יכול להמתין עד ניסן ולמכור ביוקר, אם מוצא למכור אותם בחצי דמיהם, אין נותנים לו. אבל אם אינו מוצא למכור אפילו בחצי דמיהם, נותנים לו מעשר עני עד שיוכל למכור אותם בחצי דמיהם.

ו. ניזק הרוצה לקבל תשלומין בבינונית, צריך המזיק ליתן לו כשער של עכשיו. ואין יכול לדחותו וליתן לו בתשרי כשער של ניסן, כי התורה נתנה לו מיטב כשער של עכשיו, ואין יכול לגרוע כוחו בבינונית וזיבורית. וכן בעל חוב הרוצה לקבל זיבורית, צריך ליתן לו כשער של עכשיו, כדי שלא תנעול דלת בפני לוין, שאילו היה לו דמים היה קונה בהם כשער של עכשיו.

ז. אבל אשה שהבעל צריך לשלם לה כתובתה בזיבורית, והיא חפיצה בבינונית, יכול לומר לה, אם תטלי זיבורית כדינך אתן לך כשער של עכשיו, אבל אם תרצי בבינונית שהוא יותר מדינך, אתן לך כשער היוקר של ימי ניסן.

אתרוג דיוקני למסכת

דווח לנו על תיקון טעות, שגיאת כתיב, הערה, או כל תגובה אחרת, בכתובת: 7600235@gmail.com
אין לעשות שימוש מסחרי בסיכום זה או בחלק ממנו.

להצטרפות שלחו דואר לכתובת: 7600234@etrog.net.il